

Република Србија
ВРХОВНИ СУД СРБИЈЕ
Рев 1212/06
07.06.2006. година
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд Србије у Београду, у већу састављеном од судија: Војимира Цвијовића, председника већа, Јованке Кажих, Браниславе Апостоловић, Миломира Николића и Мирјане Грубић, чланова већа, у парници тужиле АА, чији је пуномоћник АБ, адвокат, против тужених Републике Србије, коју заступа Републичко јавно правобранилаштво, Одељење у Зрењанину и Општине Панчево, коју заступа Општинско јавно правобранилаштво из Панчева, ради утврђења, одлучујући о ревизији тужиле, изјављеној против пресуде Окружног суда у Панчеву Гж.2432/05 од 09.02.2006. године, у седници одржаној дана 07.06.2006. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужиле изјављена против пресуде Окружног суда у Панчеву Гж.2432/05 од 09.02.2006. године.

Образложење

Пресудом Општинског суда у Панчеву П.709/05 од 04.10.2005. године, ставом првим изреке, усвојен је тужбени захтев тужиле, па је утврђено да је тужила законити власник једне гарсоњере површине __ м2 на првом спрату бр. __, који се налази у стамбеној згради у кући, пописни број аа, саграђеној на парцели топ.бр. гг, уписаној у зкњ.ул.бр.вв КО ГГ, што су тужене дужне да тужили признају те да трпе да се тужила на основу ове пресуде упише као власник наведене гарсоњере у земљишној и свим другим јавним књигама, а ставом другим изреке одлучено је да свака странка сноси своје трошкове поступка.

Одлучујући о жалбама тужених, Окружни суд у Панчеву је пресудом Гж.2432/05 од 09.02.2006. године жалбе као основане усвојио, па је првостепену пресуду преиначио, тако што је тужбени захтев тужиле ради утврђења да је законити власник једне гарсоњере површине __ м2 на првом спрату бр. __, која се налази у стамбеној згради у кући, пописни бр.аа, саграђеној на парцели топ.бр.гг, уписаној у зкњ. ул. бр. вв КО ГГ, што су тужене дужне да тужили признају, те да трпе да се тужила на основу ове пресуде упише као власник наведене гарсоњере у земљишној и свим другим јавним књигама, одбио као неоснован.

Против наведене пресуде Окружног суда у Панчеву тужила је благовремено изјавила ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Испитујући побијану пресуду у смислу одредбе чл.399. ЗПП, Врховни суд је нашао да ревизија тужиле није основана.

У проведеном поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из чл.361. став 2. тач.9. ЗПП на коју Врховни суд пази по службеној дужности, а нема ни битне повреде одредаба парничног поступка из чл.361. став 2. тач.12. ЗПП на коју тужила у ревизији указује, јер су разлози о одлучним чињеницама јасни и без противуречности, у складу са изведеним доказима, па пресуда нема недостатака због којих се не би могла испитати, као ни битне повреда одредаба парничног поступка из чл.361. став 1. ЗПП, с обзиром да је другостепени суд у образложењу своје пресуде дао довољне разлоге који су од одлучног значаја за доношење правилне одлуке.

Наводи ревизије о погрешној примени материјалног права нису основани.

У правноснажно окончаном поступку је утврђено да је решењем о наслеђивању од 03.12.1960. године утврђено да заоставштину покојног Стевана Стефановића, чини и непокретност уписана у зкњ.ул.бр. вв КО ГГ у 1/6 дела топ.бр.гг кућа, пописни бр.аа са двориштем у површини од 207 квхв, а да су наследници супруга ББ и кћи ВВ, које су се прихватиле наслеђа. Накнадним решењем о наслеђивању од 16.02.2005. године утврђено је да је предмет накнадне заоставштине иза покојне ПП спорна гарсоњера и истим решењем проглашена је за наследника на основу тестаментa АА, ћерка оставиле. У зкњ.ул.бр.вв КО ГГ - стари премер у А листу, тело I уписана је парцела топ.бр. гг двориште у граду, површине 0,7 ари 44 м2, под телом II кућа топ.бр. аа са споредним зградама, сазида на парцели бр.гг у Панчеву, а у Б листу, тело I и II уписани су као државна својина, власништво Републике Србије и забележено је да је изузето од национализације стан бр. __, стан бр.2 и стан бр.8. Решењем СО Панчево - Секретаријат за управне и инспекцијске послове од 15.03.1973. године, утврђено је да у национализованом најамној згради у ул.ДД у ЋЋ, уписаној у зкњ.ул.бр. вв КО ГГ, на парцели гг, а која се састоји од шест двособних и два једносна стана - гарсоњере, изузимају се од национализације и остављају у својину ранијим власницима - сувласницима и то стан бр 3 стан бр 2 стан бр 8 стан бр 1 стан бр 5 и стан бр 7 а у осталом делу је

сувласницима и то стан бр.3, стан бр.2, стан бр.8, стан бр.1, стан бр.3 и стан бр.7, а у осталом делу је захтев одбијен, а Земљишно-књижни суд и Општинска геодетска управа извршиће потребне уписе на основу овог решења. Правни претходници тужиље и тужиља су у непрекидној државини непокретности која је предмет тужбеног захтева од 1945. године.

Имајући у виду овако утврђено чињенично стање, правилно је Окружни суд одбио тужбени захтев као неоснован.

Код утврђеног да је решењем Секретаријата за управне и инспекцијске послове СО Панчево од 15.03.1973. године, по захтеву ранијих сувласника национализоване најамне стамбене зграде у ул.ДД, изузети од национализације и остављени ранијим сувласницима станови, и то ПП стан бр.3, ББ стан бр.2, ЕЕ стан бр.8, ЖЖ, стан бр.1 и идеална половина стана бр.7 у сувласништву са 33 и 33 стан бр.5 и идеална половина стана бр.7 у сувласништву са ЖЖ, а да је у осталом делу захтев одбијен, правилан је закључак другостепеног суда да спорни стан бр. __. није изузет од национализације. Чињеница да није извршено депоседирање ранијих власника стана, те да исти не постоји у евиденцији станова у власништву Републике Србије, за који стан ни тужиља а ни њени претходници нису плаћали накнаду за становање, је без утицаја на другачије решење ове правне ствари, јер у конкретном случају се не ради о савесној државини, па тужиља није могла стећи право својине на спорној гарсоњери. Како се својина национализацијом стиче на основу самог закона, то непостојање акта о предаји непокретности је без утицаја, јер би такав акт имао само деклараторни карактер.

Са наведеног, а како се ни осталим наводима ревизије не доводи у сумњу правилност и законитост побијане одлуке, Врховни суд је на основу одредбе чл.405. ЗПП, одлучио као у изреци.

Председник већа-судија

Војимир Цвијовић, с.р.

За тачност отправка

Управитељ писарнице

Мирјана Војводић

вг